

Hem>Penningfordringar>Europeiskt betalningsföreläggande

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [it](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till är dock redan färdig.

[engelska](#)

Swipe to change

Europeiskt betalningsföreläggande

Italien

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

I den italienska civilprocesslagen (artikel 633 och följande) finns, inom ramen för de summariska förfarandena, bestämmelser om ett förfarande för betalningsföreläggande. Det rör sig om ett förfarande *ex parte* där domstolen faller ett avgörande om borgenärens krav utan att höra motparten och utan att motparten får presentera något försvar eller några anmärkningar.

Den kontradiktoriska principen tillämpas först i ett senare läge, om gäldenären bestrider fordran.

Det går endast att ansöka om betalningsföreläggande gällande vissa rättigheter (exempelvis rätt till betalning av ett visst kontantbelopp eller till leverans av en viss kvantitet ersättningsvaror etc.), och de villkor som anges i lagen måste vara uppfyllda (exempelvis måste borgenären kunna lägga fram skriftlig bevisning för sin fordran).

Om domstolen finner att borgenärens krav är välgrundade åläggs gäldenären att uppfylla dessa krav inom en tidsfrist som i regel är på fyrtio dagar. Inom denna frist kan gäldenären också bestrida föreläggandet. Om så inte sker blir föreläggandet slutgiltigt och verkställigt.

1.1 Användningsområde

Förfarandet för betalningsföreläggande kan tillämpas endast när det finns en borgenär som har en fordran på ett penningbelopp, på en viss kvantitet ersättningsvaror eller på en viss rörlig egendom.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

När föreläggandet rör en penningfordran måste beloppet vara exakt angivet. Detta utesluter i praktiken ansökan om betalningsföreläggande när det gäller fordringar som inte bygger på avtal (t.ex. kan betalningsföreläggande inte sökas om ärendet rör krav på ersättning för skada som uppstått till följd av en olaglig handling).

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns inga begränsningar. Det går att ansöka om betalningsföreläggande oavsett vilket belopp fordran gäller.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet är frivilligt. En borgenär kan alltid välja att väcka talan enligt det ordinarie förfarandet.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ja.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan om betalningsföreläggande ska lämnas in till den fredsdomare eller underrätt som skulle ha haft behörighet om det rört sig om ett ordinarie förfarande. Fredsdomare har behörighet endast i småmål, enligt de kriterier som anges i artikel 7 i civilprocesslagen (se bilaga). När betalningsföreläggandet handhas av en underrätt sammanträder den som enmansdomstol.

När fordran gäller ersättning för rättsliga och utomrättsliga tjänster eller ersättning för utlägg som gjorts av advokater, tjänstemän inom rättsväsendet eller andra personer som har tillhandahållit tjänster i samband med ett mål är även den domstol som fällt avgörandet i det mål som fordran som hänförs till behörig.

Advokater kan ansöka om betalningsföreläggande avseende sina klienter. Ansökan ställs då till domstolen på den ort där advokatens yrkesorganisation har sitt säte. Detsamma gäller notarier (se faktabladet om domstolarnas behörighet).

1.3 Formella krav på ansökan

Ansökan om betalningsföreläggande måste innehålla de uppgifter som anges i artikel 638 i civilprocesslagen (se bilaga) och ska inlämnas till domstolens kansli tillsammans med övrig dokumentation.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Nej, det behövs inga formulär.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

I allmänhet ja. Det finns dock fall där borgenären får företräda sig själv. Det gäller om ärendet avgörs av fredsdomare och tvistebeloppet inte överskrider 1 100 euro samt, under alla omständigheter, om borgenären har tillräckliga kvalifikationer för att få verka som försvarare i den domstol där ärendet behandlas.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

I ansökan måste föremålet och grunderna för fordran anges. Det kan göras kortfattat genom en sammanfattande beskrivning av omständigheterna och de relevanta handlingarna.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja. När det gäller ett betalningsföreläggande anses exempelvis säkerheter och ensidiga löften i privatundertecknade handlingar utgöra skriftlig bevisning. Om betalningsföreläggandet gäller en fordran som har att göra med tillhandahållande av varor eller tjänster mellan företag eller till privatpersoner godtas som skriftlig bevisning för fordran även vidimerade utdrag ur det fordringsägande företagets redovisningsböcker, förutsatt att redovisningen skötts i enlighet med lagar och föreskrifter. Även fakturor kan användas som skriftlig bevisning för fordran vid förfaranden för betalningsföreläggande, förutsatt att de åtföljs av en underskriven kopia av sökandens fakturaregister.

Särskilda regler kring bevisningen gäller för förelägganden som rör arvoden eller ersättning för utlägg som gjorts av advokater, tjänstemän inom rättsväsendet eller inom andra fria yrken samt när staten eller en offentlig myndighet är borgenär.

1.4 Avvisning

Om domstolen finner att ansökan är otillräckligt underbyggd, informeras den sökande om detta via delgivningsman och uppmanas att lämna in bevis. Om sökanden inte hör samman uppmaningen, inte drar tillbaka sin ansökan eller om ansökan inte kan godtas av något annat skäl avvisar domaren ansökan genom ett motiverat beslut.

I sådana fall går det alltid att lämna in en ny ansökan, även enligt det ordinarie förfarandet.

1.5 Överklagande

Beslutet om avvisning av ansökan kan inte överklagas, varken i form av ordinarie överklagande eller kassationsöverklagande.

1.6 Bestridande

Om ansökan om betalningsföreläggande godkänns och föreläggandet utfärdas ska en vidimerad kopia av föreläggandet delges gäldenären. Delgivningen ska ske inom sextio dagar om den görs inom Italien och inom nittio dagar om den görs i ett annat land.

Gäldenären kan bestrida föreläggandet inom en tidsfrist på fyrtio dagar efter delgivningen.

I motiverade fall kan tidsfristen minskas till tio dagar eller utökas till sextio dagar. Om gäldenären är bosatt i en av EU:s medlemsstater är tidsfristen normalt på femtio dagar, som kan minskas till tjugo dagar. Om gäldenären är bosatt utanför EU är tidsfristen sextio dagar och får inte minskas till mindre än trettio dagar och får inte förlängas till mer än etthundratjugo dagar.

Gäldenären kan bestrida föreläggandet efter det att fristen löpt ut om han kan visa att han på grund av fel vid delgivningen eller på grund av oförutsedda händelser eller force majeure inte fått information om föreläggandet i tid. Möjligheten till bestridande upphör helt när tio dagar har förlöpt från datumet för den första verkställandeåtgärden.

Bestridandet ska lämnas in till den domstol där den domare som har utfärdat betalningsföreläggandet är verksam. Bestridandet görs i form av en stämningsansökan och ska meddelas sökanden på den adress som anges i ansökan om betalningsföreläggande. Stämningsansökan med bestridandet ska innehålla samma uppgifter som stämningsansökningar i allmänhet. I synnerhet ska den som bestrider betalningsföreläggandet i detta skede uppge skälen till bestridandet.

1.7 Effekten av ett bestridande

Vid ett bestridande inleds ett ordinarie tvisteförfarande som syftar till att fastställa om borgenärens krav är giltiga.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om gäldenären inte bestrider betalningsföreläggandet inom den angivna tidsfristen eller om gäldenären bestrider betalningsföreläggandet men inte inställer sig vid domstolen ska den domare som utfärdade betalningsföreläggandet förklara det verkställigt på sökandens begäran.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Det finns fyra möjliga scenarier.

I det första scenariot har tidsfristen för bestridande från gäldenärens sida ännu inte löpt ut. Den sökande kan begära att betalningsföreläggandet omedelbart ska förklaras provisoriskt verkställigt av domstolen. Begäran kan bara beviljas om de särskilda villkor som anges i civilprocesslagen är uppfyllda. Det gäller t.ex. om fordran baseras på en växel eller check eller om en senare verkställighet skulle vara till stor skada för borgenären. Domstolen kan också besluta att borgenären för att kunna få till stånd ett provisoriskt verkställande i detta skede ska ställa en säkerhet till gäldenären.

I det andra scenariot har den gäldenär som delgivits betalningsföreläggandet inte bestridit det inom gällande tidsfrist. I det här fallet kan borgenären begära att domstolen ska verkställa betalningsföreläggandet.

I det tredje scenariot har gäldenären bestridit betalningsföreläggandet och det följande förfarandet inletts, men inte avgjorts. I denna situation kan borgenären begära att domstolen ska besluta om provisorisk verkställighet för betalningsföreläggandet. Begäran kan bara beviljas om de särskilda villkor som anges i lagen är uppfyllda (t.ex. om bestridandet inte bygger på skriftlig bevisning). Utöver detta kan domstolen besluta att betalningsföreläggandet ska förklaras provisoriskt verkställigt endast i vissa delar, så att verkställigheten gäller endast de belopp som gäldenären inte bestrider. Domstolen kan också bevilja provisorisk verkställighet om gäldenären ställer en säkerhet på ett belopp som motsvarar eventuella återbetalningar, kostnader och skadestånd.

I det fjärde och sista scenariot avvisas ett eventuellt bestridande och betalningsföreläggandet blir då verkställigt (om så inte redan skett).

Betalningsförelägganden som har förklarats verkställiga enligt något av scenarierna ovan ger också borgenären rätt att in-teckna tillgångar som tillhör gäldenären.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ett betalningsföreläggande som blivit verkställigt för att gäldenären inte bestridit det återkallas endast i de undantagsfall som anges i lagen (det kan t.ex. ske om domstolen grundat sitt beslut på bevis som senare visar sig ha varit falska). Därutöver kan betalningsföreläggandet om det påverkar tredje parts rättigheter bestridas även av tredje part.

Avgörandet i det förfarande som rör bestridandet kan överklagas på ordinarie sätt.

Relaterade bilagor

Betalningsföreläggande: civilprocesslagen artiklarna 633–656 (112 Kb)

Betalningsföreläggande: civilprocesslagen: behörighet (46 Kb)

Senaste uppdatering: 02/05/2017

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.